

Regulamin Urzędów Miar I instancji

wydany na zasadzie art. 9-go Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. r. 1919 poz. 74)

i § 1 d rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 29. VIII. 1923 r.

(Dz. U. R. P. poz. 702).

Urzędami Miar I instancji są Miejscowe Urzędy Miar i Lotne Urzędy Miar.

Urzędy miejscowe posiadają stałe pomieszczenie i przydzielony stały personel urzędników legalizacyjnych oraz odpowiedni personel pomocniczy.

Urzędy lotne wykonywują tylko czynności legalizacji wtórnej. Plan podróży, urzędów lotnych określa się zgóry na cały sezon i obejmuje szereg miejscowości, w których urząd jest kolejno czynny. Personel urzędów lotnych uzupełnia się z personelu urzędów miejscowych. Podróże personelu i przewóz przyborów lotnych urzędów wykonywa się na koszt Państwa. Czasowe pomieszczenie lotnego urzędu nazywa się punktem wtórnej legalizacji.

§ 2.

Na czele każdego urzędu miar I-ej instancji stoi kierownik urzędu, któremu podlega służbowo personel urzędu. Kierownik urzędu jest odpowiedzialny za wszystkie czynności urzędu, dokonywane w urzędzie, zaś za czynności delegacyjne w granicach wyboru delegata.

Lotne urzędy po wyruszeniu z macierzystego urzędu miejscowego podlegają bezpośrednio Naczelnikowi Okręgu, który może nałożyć na kierownika urzędu miejscowego obowiązek ogólnego nadzoru nad ich działalnością.

§ 3.

Do wykonania czynności urzędów miar, których wykonywanie jest dozwolone poza pomieszczeniami miejscowych i lotnych urzędów miar, kierownik urzędu miar wyznacza z pośród podwładnych mu urzędników legalizacyjnych delegata miejscowego urzędu miar, w razie potrzeby dodając mu do pomocy odpowiednią ilość urzędników legalizacyjnych i personelu pomocniczego wraz z odpowiednimi przyborami. Do wykonywania pewnych określonych czynności wtórnej legalizacji, delegacje mogą być wysyłane także i przez lotne urzędy miar (delegacja lotnego urzędu miar).

Wogóle każda czynność, wykonywana poza pomieszczeniem urzędu (§ 1),

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 17 marca 1924 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

uważa się za wykonywaną w delegacji. Delegacja ma więc miejsce nawet wtedy, gdy ją wykonywuje kierownik urzędu miejscowego lub lotnego, jak i w wypadku, gdy w urzędzie wysyłającym zatrudniony jest tylko jeden urzędnik.

§ 4.

1. Do czynności urzędów miar I instancji należy:

- a. legalizacja pierwsza i wtórna narzędzi mierniczych (POM poz. 2,181 § 1.1 b);
- b. wzorcowanie, regulowanie i poprawianie narzędzi mierniczych;
- c. sprawdzanie rzetelności narzędzi mierniczych;
- d. badanie (ekspertyza) narzędzi mierniczych;
- e. uwierzytelnianie narzędzi mierniczych;
- f. wykonywanie niektórych pomiarów;
- g. kontrola narzędzi mierniczych, podlegających przymusowi legalizacji lub uwierzytelniania;
- h. nadzór nad wyrobem, reparacją i sprzedażą narzędzi mierniczych.

2. Czynności, wyliczone pod 1 a. + f., mogą być wykonywane przez urzędy miar tylko w zakresie, przez Główny Urząd Miar każdemu podwładnemu urzędowi wyznaczonym. Prócz tego czynności, wyliczone pod a. + e., wykonywane być mają ściśle w sposób i w granicach, przepisanych przez instrukcję ogólną o sposobie sprawdzania narzędzi mierniczych oraz odpowiednie instrukcje szczegółowe, a czynności pod 1 f. także na podstawie regulaminu o świadectwach ekspertyzy (P O M poz. 5,88).

3. Czynności, wyliczone pod 1 g. i h., mają być wykonywane w zakresie, wyznaczonym każdemu urzędowi przez właściwego Naczelnika Okręgu.

§ 5.

Przedmiot, zgłoszony do legalizacji pierwszej, wtórnej, do sprawdzenia rzetelności, zbadania lub uwierzytelnienia, wreszcie do dokonania pomiaru, w zależności od stanu, w jakim się znajduje, może być przez urząd I instancji w różny sposób załatwiony. Te załatwienia są prawnie orzeczeniami władz legalizacyjnych na wnioski zgłaszającego przedmioty. Wnioski zgłaszających stawiane są wyraźnie lub milcząco (przez fakt zgłoszenia przedmiotu). Treścią wniosku jest żądanie pierwszego zalegalizowania narzędzia mierniczego, zalegalizowania wtórnego, sprawdzenia rzetelności i t. p.

§ 6.

Orzeczenia urzędów miar I instancji w zakresie §-u 4-go mogą być zaskarżane do Naczelnika Okręgu. Ostateczna decyzja należy do Głównego Urzędu Miar (por. dekret o miarach art. 11 P O M poz. 0,2).

Orzeczenie delegata miejscowego urzędu miar uważa się za orzeczenie urzędu, który go wysyła.

§ 7.

1. Miejsca wykonywania czynności urzędów miar I instancji dzielą się na miejsca urzędowe i nieurzędowe (prywatne).

2. Do miejsc *urzędowych* należą:

- a. *pomieszczenia miejscowych urzędów miar;*
- b. *ekspozytury miejscowych urzędów miar.*

Ekspozytura jest to pomieszczenie stałe, lecz w którym czynności wykonywane są tylko przez delegatów miejscowych urzędów miar.

Ekspozytury posiadają własny inwentarz techniczny;

- c. *punkty legalizacyjne.*

Rozróżniać należy trzy rodzaje: *Punkt legalizacyjny na wezwanie gminy* (w b. dz. pruskiej) (Eichstelle) jest to pomieszczenie czasowe dla delegacyjnych czynności urzędu miar na wezwanie gminy. Koszty podróży urzędnika i przewozu przyborów na punkt legalizacyjny tego rodzaju opłaca gmina (Erhebungsvorschrift 2 § 11 p. 2).

Punkt legalizacyjny, wyznaczony z urzędu, jest to czasowe pomieszczenie publiczne dla czynności delegacyjnych urzędu, podjętych z inicjatywy władz legalizacyjnych i dostępne dla każdego zainteresowanego.

Punkt wtórnej legalizacji. Punkty wtórnej legalizacji są to czasowe pomieszczenia lotnych urzędów miar (§ 1).

3. Pomieszczenia, wyliczone pod a i b, są *stałymi pomieszczeniami urzędowymi*, pozostałe są czasowymi pomieszczeniami urzędowymi.

4. Do *nieurzędowych* pomieszczeń należą:

d. Prywatne punkty legalizacyjne. Prywatny punkt legalizacyjny jest to pomieszczenie dla perjodycznego wykonywania czynności delegacyjnych urzędu miar, obsługujących poszczególnych wytwórców, związek konsumentów narzędzi mierniczych i wogóle prywatne osoby. Punkty legalizacyjne prywatne utrzymywane są przez ich właścicieli. Prywatny punkt legalizacyjny może być stały, t. j. taki, na którym czynności legalizacyjne odbywają się co pewien czas, a czynnościom tym podlegają coraz to inne narzędzia miernicze, np. punkt legalizacyjny w fabryce wag.

Prywatne punkty legalizacyjne, nieposiadające właściwości punktów stałych, są punktami *czasowymi*.

e. Wreszcie w pewnych wypadkach (§ 8 ust. 4) czynności legalizacyjne wykonywane być muszą poza specjalnymi pomieszczeniami, przeznaczonymi czasowo lub na stałe dla tych czynności. Punkty wykonywania takich czynności są *punktami czynności na miejscu* (narzędzia mierniczego).

§ 8.

1. Dyrektor Głównego Urzędu Miar rozporządza, które z czynności, przekazanych w myśl ust. 2-go §-u 4-go, i w jakim zakresie mogą być dokonywane w miejscach, wyliczonych pod b ÷ e §-u 7-go.

2. Prywatne punkty legalizacyjne powinny odpowiadać wszystkim wymaganiom, stawianym przez Instrukcję ogólną o sposobie sprawdzania narzędzi mierniczych i instrukcje szczegółowe. Instrukcje te przewidują, w jakich warunkach i okolicznościach i jakie narzędzia miernicze mogą być sprawdzane dla celów legalizacji na prywatnych punktach legalizacyjnych. Udzielanie poszczególnym osobom upoważnienia do korzystania z prywatnego punktu legalizacyjnego w granicach instrukcji należy do kompetencji Naczelnika Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych.

3. Wszystkie punkty legalizacyjne (§ 7 p. c ÷ e) w chwili dokonywania czynności legalizacyjnych pozostają pod zarządem delegowanego do nich urzędnika legalizacyjnego.

4. Na punktach czynności na miejscu (§ 7 p. e) mogą być sprawdzane tylko te narzędzia miernicze, które z konieczności muszą być sprawdzane na miejscu użytkowania (P O M poz. 2,18 § 8), lub co do których instrukcje sprawdzania przewidują zasadniczo możliwość sprawdzania na miejscu. W tym wypadku, o ile tylko urząd upoważniony jest do sprawdzania takich narzędzi mierniczych (§ 4), sprawdzanie na miejscu nie wymaga upoważnienia.

§ 9.

Urzędy miar są to urzędy bezterytorjalne w tem znaczeniu, iż każdy może zgłaszać do każdego z tych urzędów przedmioty dla wykonania tych czynności urzędowych, które należą do kompetencji tego urzędu.

Do Naczelnika Okręgu należy przydzielanie, o ile uzna to za potrzebne dla dobrej organizacji, urzędowi miejscowemu terytorjum, na którym będą wykonywane czynności delegacyjne z ramienia tylko tego urzędu. W razie potrzeby zarządzi Dyrektor Głównego Urzędu Miar obsługę delegacyjną części okręgu przez urząd miejscowy innego okręgu.

Przydzielanie lotnych urzędów do macierzystych miejscowych należy do Dyrektora Głównego Urzędu Miar.

Postanowienia przechodnie.

§ 10.

1. Aż do wyznaczenia każdemu urzędowi miar ilościowego i jakościowego zakresu jego kompetencji w myśl §-u 4-go, obowiązuje stan rzeczy z roku 1923.

2. Aż do wyznaczenia zakresu w myśl §-u 8-go ust. 1-szy, w jakim mogą być wykonywane czynności w każdym z miejsc, wyliczonych w § 7 pod b ÷ e, obowiązuje stan rzeczy z roku 1923.

Warszawa, dnia 5 marca 1924 roku.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

L. S. (podp.) *inż. Z. Rauszer.*

GŁÓWNY URZĄD MIAR

Nr. 24.I.491.1.